

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

"ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ..., (Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΕΝΙΟΣ)

Τεῦ Αιγυπτιώτου συγγραφέως Δ. ΦΛΕΥΡΑ

28ον

Στό σημείο αὐτό χωρφωνό τον πάτερο ή υπόψιλο του καθήραδιζε στο νού του τό δύναμα των συναδέλφων του, που δρέθηκαν έμποδιο στη σταδιοδρομία του. Μάζ δὲ μπορεί να είναι δεξιοίς για κλινένα συσχετίζονται τα πέδιλφορες περιπτώσεις, που διαφέρουν ή δυσκρετήθηκε παρέν. Κατ' έναν τόπον καὶ πάλι στο προσχέδιο της ύπομνης τούς. Καὶ τόπον παραχρήσης μου είναι ή γυναῖκα μου, σ' αὐτήν πρέπει να στρέψω τη προσχή μου. Πρέπει να την παρακολουθών. Τόν όχι πραγμάτων πόσης θέλων την ψυχή μου με άνωποτη ώς τα τώρα καὶ δὲν μπορεί παρά να πέσω στην πάγιδα, καὶ είναι ένονος. Καὶ τότε... τότε έλεπομε!

Εποιήσας δέ Δένιος, τὴν ἀδριστήν πάπιλην, χωρὶς νὰ ουλάδην στὸν νοῦ του, τὸ θέρπετο νὰ ἐπανολούμῃ τὴν φρεβῆρην πάπιλην. Τέλος θλά κάπων καὶ τὰ ζύγιαζε. Ο-έχεις εὐθίσθησα καὶ νὰ οὗθιές του χρέες, ἐπάνω στὶς ὅποιες ἡδεύεις ἡ δέσποιπειά του, ἀποχρωματίζονται καὶ πλιώνται σα θιλεράρηα ναυάρια. Θ' ἀποδέξιον θάσσος, σ' αὐτὸν ἀνθρωπόμορφο δύταριο, διτεῖ οἱ ἄρχεις, οἱ διποίοι ἄρχεις έχουν ρίζες, δὲ μπορούν νὰ ξεριζωθούν καὶ νὰ ναυάριασσον στὸ ρέμα τῆς καλοφωνίας καὶ τῆς παλινήρωπίας.

Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του στὸ γραφεῖο του, ἔκδηλῶντας νὰ τὸ θέλεος. Καὶ την πάτερα του νὰ ἔξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω! Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του, διποίοι οἱ διποίοι, μέχρις ἔξοντας. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω!

Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του, διποίοι οἱ διποίοι, μέχρις ἔξοντας. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Οποιος τὸ θάτωνε δολετό νὰ διαβήσῃ τὸν στοχασμούς τοῦ Δένιον, θὰ πίστεις διτεῖ διατριβής. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω! Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του, διποίοι οἱ διποίοι, μέχρις ἔξοντας. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω! Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του, διποίοι οἱ διποίοι, μέχρις ἔξοντας. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω! Καὶ χτύπησε τὸ χέρι του, διποίοι οἱ διποίοι, μέχρις ἔξοντας. Καὶ την πάτερα του νὰ δέξουστερων τὸν Μαντούφη, που τὸν υπόσκαψε μὲ τὸν ἀτικοτικότερο τρόπο.

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ τοῦ δεῖξω ἔγω!

—Τὸν ἀγνόνδρο! Θὰ